

### [Statsministeren.]

før: Lad os nu afvente den Opklaring, der fremkommer gennem Retten, og den Dom, Retten fælder, saa giver det sig nok efterhaanden med Hensyn til Bedømmelsen af denne højst uheldige Sag.

**Finansministeren (Bramsnæs):** Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg ikke finder det nødvendigt at komme ind paa Gentagelser, selv om ærede Medlemmers Udtalelser har ført i den Retning.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte, at han nu tre Gange havde maattet bringe Statens Finanser i Orden, og at han følte en vis Tilfredsstillelse ved, at han ikke kunde faa den Pligt at gøre det fjerde Gang. Det er dog en noget mærkelig Maade, maaske nødvendig, men en noget mærkelig Maade at bringe Statens Finanser i Orden paa, som det ærede Medlem har brugt de tre Gange; hvorledes det vil gaa den fjerde Gang, faar vi altsaa aldrig at vide.

Der er dels Spørgsmaalet om, hvorledes Finanserne var, da det ærede Medlem kom til, dels Spørgsmaalet om, hvorledes de var, naar han forlod Finansministeriet. De Erfaringer, jeg har gjort, har ikke været af den Art, at jeg har haft Indtryk af nogen overordentlig stor Orden i de finansielle Forhold, og navnlig ikke den første Gang, da jeg overtog Finansministeriet efter det ærede Medlem.

I øvrigt er det karakteristisk, at hver Gang det ærede Medlem er traadt til og har ordnet Finanserne, er Statsgælden steget stærkt. Jeg gaar ud fra, at den første Gang, det ærede Medlem sigtede til, var Perioden 1910—13. I de Aar steg Statsgælden med 55 Mill. Kr. Det er et ret stort Beløb i Forhold til den Tids Statsgæld; den var 300 Millioner, da det ærede Medlem traadte til, og steg med et halvt Hundrede Millioner godt og vel i den Tid. Det er oplyst flere Gange, at da det ærede Medlem kom til som Finansminister anden Gang, i 1920, og var Finansminister til 1924, steg Statsgælden med 300—400 Mill. Kr. Og det er klart for alle og enhver, der vil undersøge det, at i den sidste Periode, det ærede Medlem har været Finansminister, fra December 1926 til Foraaret 1929, steg Statsgælden med ca. 200 Mill. Kr.

Disse Kendsgjerninger vil formentlig have Betydning, naar man i Fremtiden skal undersøge, paa hvilken Maade det ærede Medlem har ordnet Statens Finanser de tre Gange, han har overtaget Finansministerstillingen.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager viste en forbavsende Interesse for Valutaspørgsmaalene i Krigsaarene og efter Krigsaarene. Jeg giver Statsministeren Ret i, at det ikke er Sted og Tid her at komme ind paa en lang Diskussion om dette Spørgsmaal, og jeg skal ogsaa afholde mig derfra. Jeg maa dog nævne, at det ærede Medlem fortalte her, at Venstre udmærket godt vidste, hvorledes Valutaspørgsmaalet skulde løses, deres Maade var den eneste rigtige. Det, der undrer mig, er, hvorfor de hemmeligholdt den Maade i de fire Aar, de selv var Regering, og først aabenbarede det, da den socialdemokratiske Regering kom til. Det vil sikkert altid henstaa som en Gaade.

Naar Venstre var de eneste, der virkelig vidste, hvorledes man skulde løse Valutakrisen, er det for øvrigt ikke mindre end en Statsforbrydelse at holde det hemmeligt saa længe. At man var saa generøs at aabenbare det, da den socialdemokratiske Regering traadte til, er et af de Beviser paa Venstres Ædelmodighed, som ogsaa vil gaa over i Historien.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager talte om Kroneværdien til forskellige Tidspunkter, men det ærede Medlem var saa uheldig at holde op netop paa det Tidspunkt, da Historien blev spændende; det skal man aldrig gøre, naar man fortæller en rigtig god Historie, saa skal man helst se at faa Pointen med.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Kronen faldt i 1919 og 1920, det gjorde den vist i alle europæiske Lande, det var der ikke noget at gøre ved, saaledes som Forholdene nu en Gang laa; men det, der hurtigt skulde have været gjort i 1920 og senere, var at bringe den op igen. Enhver, der har Forstand paa disse Ting, ved jo, at det i og for sig er forholdsvis let at bringe en Kroneværdi op igen, naar den blot ikke har været nede ret længe, men Vanskelighederne stiger med hver Maaned og med hvert Aar, hvor saadanne Forhold eksisterer.

Nu er det jo saaledes, at Kroneværdien, som det ærede Medlem sagde, faldt i 1919 og 1920, og i Februar 1920 var den lavest nede, nede paa ca. 55. Saa kom der en Stigning, saaledes at den i Maj 1920 var kommet op paa ca. 60. Der var altsaa kommet en lille Bedring, og det var lige netop paa det Tidspunkt, da Ministeriet Neergaard blev dannet den 5. Maj 1920. Da havde der i de sidste Par Maaneder netop været en Opgang i Kroneværdien, men denne Opgang standsede straks, da Ministeriet kom til. Da Ministeriet kom til,